

[Povlsen.]

af de gejstlige Enkekasser, helt kan smuldre væk. Bemærkningerne til Lovforslaget indeholder jo nogle Oplysninger, som i saa Henseende er ret foruroligende, idet de oplyser, at siden 1922, da det Udvalg, der var nedsat i Henhold til Lønningsloven af 4. Oktober 1919, afgav sin Betænkning, er Status for de gejstlige Enkekasser i Virkeligheden betydeligt forringet. Man kan vel roligt sige, at en Enkekasse som Lolland-Falsters er fuldstændig insolvent, den kan slet ikke opfylde sine Forpligtelser, og det er et stort Spørgsmaal, om Fyns Stifts Enkekasse ikke ogsaa maa betragtes som insolvent; den vil vist have overordentlig vanskeligt ved at opfylde sine Forpligtelser. Dette kommer jo af, at man har administreret uden ringeste Hensyn til de simpleste forsikringsmæssige Principper, idet man uden videre har forhøjet Pensionerne uden at forhøje Indskudene.

Jeg mener altsaa, at der nu bør handles, men jeg mener, at det er aldeles nødvendigt, at Lovforslaget underkastes en meget grundig Behandling, idet der jo i Virkeligheden foreligger to Forslag med Hensyn til Afviklingen af de gejstlige Enkekasser, nemlig foruden dette Forslag et andet Forslag, som blev stillet af Udvalget, som var nedsat i Henhold til Lønningsloven af 4. Oktober 1919 og bestod af paa det Omraade saa kompetente Mænd som Provsterne I. C. Christensen og Nørgaard samt som forsikringskyndige Direktør i Statsanstalten Iversen og Formand for Forsikringsraadet A. B. Kofod, og som til Formand havde Professor Westergaard. Det Forslag, som dette Udvalg stillede i 1922, gik jo ud paa, at Enkekassernes Forpligtelser straks skulde afvikles, idet de indkøbtes i Statsanstalten for Livsforsikring, og at det, der blev tilovers, skulde straks indgaa i en Fond til Understøttelse af Præsteenker og Præstedøtre. Det var i Virkeligheden et reelt Forslag, og jeg tror, man maa beklage, at man ikke straks førte dette Forslag ud i Livet. Jeg tror, det havde været det heldigste, om det straks var sket — man havde ogsaa et Præcedens i Loven af 1851, hvorved en lille nørrejdsk Enkekasse blev afviklet —, men den daværende Kirkeminister, Appel, var ængstelig for at gaa imod de samlede Landemoder og imod Direktionerne for Enkekasserne og fremsatte derfor ikke noget Forslag, og den følgende Kirkeminister, Dahl, naaede heller ikke til at faa fremsat et Forslag. Nu har den højtærede nuværende Kirkeminister fremsat sit Forslag, og det paa-skønner jeg, for jeg mener, det er aldeles

nødvendigt, at dette Forhold kommer til en snarlig Afgørelse, men i et Udvalg maa det jo nærmere overvejes, hvorvidt man skal vende tilbage til det Forslag, der blev stillet af Udvalget i 1922, eller man skal gaa til den Ordning, som foreslaas her, og som gaar ud paa en langsom Afvikling, en Ordning, som er udarbejdet af Ministeriet, forstaar jeg, med Tilslutning fra Landemoderne og fra Direktionerne for Enkekasserne. Det er jo ganske umuligt for Tingets Medlemmer at se, hvilken af de to Ordninger der økonomisk set er den bedste for Medlemmerne af Enkekasserne, og der foreligger i Bemærkningerne intet, som kan støtte en Dom i saa Henseende.

Der staar i § 5:

„Efter Udløbet af Aaret 1928 og derefter mindst hvert femte Aar skal der foretages en forsikringsmæssig Opgørelse af samtlige Kassers Status og Ansvar. Udgiften hertil afholdes af Fællesenkekassen.“

Det havde rigtignok været heldigere, om denne forsikringsmæssige Opgørelse, som skal finde Sted efter Udløbet af 1928, havde fundet Sted, inden dette Forslag var blevet forelagt, saa man virkelig havde noget at bygge paa. Som sagt, det hele ligger jo ret usikkert, og i et Udvalg maa der skaffes mere Lys over hele dette Forhold. Man faar vel trøste sig til, at selv om der er Enkekasser, der er insolvente, er den sjællandske Enkekasse saa stærk, at den kan bøde paa det, og Meningen er jo, at alle Enkekassernes Forpligtelser skal føres sammen, saaledes at der skal være et solidarisk Forhold mellem dem.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til en velvillig Udvalgsbehandling.

Kirkeministeren (Bruun-Rasmussen):

Jeg takker samtlige Partiers ærede Ordførere for Tilsagnet om, at Lovforslaget skal blive underkastet en velvillig Behandling. Jeg synes, det er det samlede Indtryk, jeg modtog, da jeg hørte de ærede Ordføreres Taler, at de ønsker Sagen løst. Jeg er meget taknemmelig for, hvad den ærede sidste Taler, den ærede Ordfører for det radikale Venstre (Povlsen), tilføjede, at han ønskede Sagen løst i indeværende Samling. Jeg tror, han har ganske Ret i, at der paa forskellig Maade er nogen Fare ved at tøve. Men naar han med den Fare især tænker paa, at man maaske ikke kunde opfylde Forpligtelserne eller i hvert Fald ikke vidste, hvordan Sagen stod, og han derfor ønskede, at en forsikringsmæssig Opgørelse var foretaget forinden og kunde forelægges som